

נוסח לא מתוקן

הכנסת הארבע עשרה
מושב רביעי

פרוטוקול מספר 317
מישיבת ועדת הפנים ואיכות הסביבה
שהתקיימה ביום ב', י"ג' בחשון התשנ"ט, 2.11.98, בשעה 10.15

נכחו:

חברי הוועדה:

היו"ר מיכה גולדמן

דוד אזולאי

רפאל אלול

בנימין אלון

טלב אלסאנע

זאב בויס

טריף סאלח

עמנואל זיסמן

רפיק חג' יחיא

מיכאל נודלמן

סאלח סלים

ניסן סלומינסקי

אברהם פורז

דוד ראם

חיים אורון

מוזמנים:

שי וינר, רכז פנים, אודר

דינה רצ'בסקי, מנהל מנהל התכנון, משרד הפנים

מייק טרנר, משרד הפנים

הדס סלע קטנה, מזכירת הוועדה לבניה למגורים מחוז חיפה, משרד

הפנים

נאוה מגן, מנהלת התכנון במחוז חיפה, משרד הפנים

ראובן יום טוב, סמנכ"ל אחזקה, מע"צ, משרד התשתיות

דני שחם, מנהל חברת החשמל, חיפה, משרד התשתיות

סמיר והבה, עוזר שר התשתיות לענייני מיעוטים, משרד התשתיות

יגאל שחם, מהנדס מועצת חוף הכרמל

רחמים עובדיה עו"ד, מינהל מקרקעי ישראל

אהרון ורדי, מנהל רשות הגנים ושמורות הטבע

גלעד אלטמן, מנהל הסיירת הירוקה - חקלאות, רשות הגנים

ושמורות הטבע

שמעיה בן-דוד, רשות שמורות הטבע והגנים הלאומיים

מוחמד אבולהייג'ה, עין חוד, אגודת ה-40

עלי אבולהייג'ה, אגודת ה-40

מנהלת הוועדה: יפה נקר

נרשם ע"י: רקורד - שירותי הקלטה

על סדר היום: ישיבה ראשונה - תיקון טעות בחוק איסור הקמת מצבות זכרון לזכר

מבצעי מעשי טרור התשנ"ח-1998 של ח"כ רן כהן.

ישיבה שניה - הכרת היישוב עין חוד

ישיבה ראשונה:

תיקון טעות בחוק איסור הקמת מצבות זכרון לזכר מבצעי מעשי טרור התשנ"ח-1998 של ח"כ רן כהן.

מרים פרנקל-שור:

הרציונל של החוק הזה היה שכל מצבה שמהווה עבירה לפי פקודה במעשי טרור יש להסירה. בטיטה האחרונה אנחנו הוספנו בסעיף 2 גם את איסור ההקמה מכיוון שבאיסור ההקמה נאמר: "לא תוקם מצבת זכרון לזכר מבצעי מעשי טרור" מכיוון שעד הוספת הסעיף הזה הצעת החוק אמרה: "מצבת זיכרון שמהווה עבירה לפי פקודה במעשי טרור ויש להסירה בממקומה".

סעיף 6 להצעת החוק אנחנו החלנו את הצעת החוק על יו"ש בצורה שאומר: "שר הביטחון יורה למפקד כוחות צה"ל באזור להורות על הסרת מצבות זיכרון שהוקמו באזור ואשר הקמתן מהווה עבירה כאמור בסעיף 2". סעיף 2 אמר בטיטות האחרונות: "מצבת זיכרון שהקמתה מהווה עבירה לפי סעיף 4 לפקודת מעשי טרור תוסר ממקומה". כשהוספנו את הסעיף שלא תוקם מצבת זיכרון לזכר מבצעי מעשי טרור, סעיף "לא תוקם המצבה" הפך לסעיף 2, "הסרת המצבה שמהווה לפי פקודה למעשה טרור" התחלף לסעיף 3, ובסעיף 6 אנחנו שכחנו לשנות מ-2 ל-3 וכך הונח החוק.

הוגש בג"צ נגד שר הביטחון כיוון שיצא מהחוק, שבעצם אין חובה להסיר את המצבה של גולדשטיין, מכיוון שסעיף 6 היום בעצם אומר ומתייחס בעצם על הקמת המצבה ולא מדבר על הסרת המצבה.

אנחנו רוצים לבקש מהוועדה לתקן את הטעות הזאת. זאת טעון פליטת קולמוס.

היו"ר מיכה גולדמן:

הטעות מתוקנת.

מרים פרנקל-שור:

תודה רבה. אנחנו נודיע על כך היום במליאה.

הישיבה נעולה.

ישיבה שניה: הכרת היישוב עין חוד.

היו"ר מיכה גולדמן:

אני ביקשתי לזמן את הישיבה מאחר ואנחנו יודעים, שלגבי הכרת היישוב יש החלטת ממשלה מ-1996 ולמעשה, אנחנו נמצאים זאת השנה השלישית שאין יישום בשטח של החלטת הממשלה. אני לא מתכוון לתת לכל הגורמים להמשיך ולמשוך את העניין. היישוב הזה יקבל תוך 30 יום הכרה כיישוב מוכר לכל דבר, גם אם כל מיני גורמים ינסו להפריע ולפגוע במעמדו של עין חוד. לכן אני מבקש מכל משרדי הממשלה להתיישר על פי וועדת הפנים, גם אם משרד הפנים ינסה להתחכם באמצעות וועדות, או הרשות הטבע וגנים או גורמי הצבא, אנחנו נודיע בצורה חד-משמעית, שאנחנו ניתן גיבוי ליישוב הזה להתחיל לפעול כאילו יש לו אישור מכל הגורמים, גם אם זה יבוא לבית המשפט העליון, משום שאני לא מוכן, ששלוש שנים יהיו כאן התחכמויות של משרדי ממשלה על החלטת ממשלה שהייתה לאשר את היישוב הזה כי יישוב מוכר בכל מיני דרכים, ואני מכיר את התחכומים האלה, ואני אתן הוראה לכל גורם לפעול על פי החלטות וועדת הפנים, גם אם זה יחרוג מכל מיני רעיונות של אנשים שרוצים להפריע למעמדו של האישום, ואני אומר את זה שזה יגיע לבית המשפט העליון, הלוואי שזה יגיע, משום שאני אגיד שיש כאן חבורה שבמשך שלוש שנים בצורה עקבית לא נותנת ליישוב הזה לקבל את המעמד.

הודעתי את זה לממונה על מחוז חיפה במשרד הפנים, שאת המילה האחרונה שהוא אמר אותה באמת, אני חושב שעוד יעברו הרבה מאוד שנים. אין שום קשר בין מה שהוא אומר בבוקר לבין מה שהוא אומר בערב, אין שום קשר. ועובדי מדינה כאלה מקומם לא לעבוד בשירות הציבור, ודיברתי על זה גם עם השר, ודיברתי על זה גם עם המנכ"ל, משום שיש גבול בהתעללות ביישובים, יש גבול. בכל מיני תחכומים ובשפה שאין לה שום אמת. מה שאני רוצה עכשיו לשמוע זה מנציג התוכנית, איפה אנחנו נמצאים כרגע כדי שנוכל לדעת מי הם אלה שמפריעים ואיפה מפריעים.

מייק טרנר:

אני אדריכל מטעם משרד הפנים. אני לא אתן את ההיסטוריה, אני אתן את המצב היכן שזה נמצא עכשיו. הייתה החלטה של הוועדה המחוזית ווועדת ההיגוי של הוועדה המחוזית שהוקמה בשביל התכנון לצמצם את השטח שהיה, הוצע בזמנו של 170 דונם שאושרה על ידי מועצת גנים לאומיים ושמורות טבע ולצמצם את השטח לתכנון ל-80 דונם. הבעיה של ה-80 דונם לאור הוויכוח בין הצבא לגבי שטחי אש של הצבא, שזה גם כן גרם לבעיה קשה מאוד של דרך גישה למקום. במקביל, היות והפרוייקט מאוד מורכב, הוא צריך גם כן אישור של שינוי תמ"מ וגם כן תוכנית מיתאר, עם השינוי של תיקון 43 לחוק התכנון והבניה מאפשר גם כן הקמת יישוב של שינוי תמ"מ 31 גם במישור של תוכנית מיתאר ולא לעשות את זה לתמ"מ באישור המועצה הארצית.

לאור השינוי הזה אנחנו הכנו תוכנית אחת במקום שני תוכניות של גריעת שטחים של פרק הכרמל לטובת היישוב עין חוד. אנחנו הבאנו את זה עכשיו לדיון ביום חמישי שלאחר השריפה, זה היה מקרי בהחלט. אנחנו העלינו את התוכנית המשולבת, שאני יכול עכשיו להסביר אותו, שהוא הסיכום עם הצבא לגבי אותם ה-80 דונם שמוסכמים. לא הייתה החלטת ממשלה לגבי שטח, היה רק עניין בהכרה ביישוב. כשאנחנו עשינו סיבוב ראשון כשהגיעו למועצת גנים לאומיים ושמורות טבע אז אמרו יישוב לא יכול עכשיו להתקיים במה שקיים עכשיו. זאת אומרת, לא כל פעם אנחנו צריכים לבוא לוועדת הפנים כדי לאשר את התוכנית שינוי הגנים הלאומיים. בתוכניות סוכם בוועדת ההיגוי, שמקובל לקחת פי שלוש מבחינת אוכלוסייה קיימת לטווח מאוד ארוך. זאת אומרת, אם יש עכשיו נניח 50 משפחות אז לתת טווח של תוכנית אב ל-150 משפחות הוא בהחלט סביר, נותן מחיה, אבל אי אפשר לתת כאילו רק ל-70 משפחות. זאת אומרת, ההצעה הייתה או שאנחנו סוגרים את היישוב, שהוא בניגוד להחלטת הממשלה או שאנחנו נותנים לו עוד לחיות בצורה מכובדת ולהתפתח באותו סדר גודל של דברים.

אנחנו הגענו לסיכום עם הצבא לגבי הנושא של שטחי אש תרתי משמע, ואחר כך הגענו למצב, שמשרד הפנים או וועדת היגוי המליצה לא לעשות תסקיר השפעה לסביבה על היישוב ולהסתפק בחוות דעת סביבתית. זאת הייתה החלטה הקודמת של הוועדה בניגוד לעמדה של הנציג של איכות הסביבה. נתנו פסק-זמן של 60 יום מהוועדה כדי להביא את התוכנית מפני שהבעיה הייתה תיקון של כביש גישה למקום, שהיה גם כן וויכוח. הכביש הארוך לא התקבל על ידי הצבא, זה הארוך הוא הקצר. זאת אומרת, הוא על דרכי גישה של הקרן הקיימת, וזה הכי פשוט, ברוב רובם אנשים נוסעים על הכביש הזה הקיים, אבל בגלל שזה עובר על שטח של אש מחפשים עכשיו תוואי שהוא קצר אבל קשה. העלות תהיה יותר גבוהה.

הערה: אנחנו ביקשנו ממשרד התחבורה, שיסכים להורדת סטנדרטים בגלל השטח הקשה ובגלל הבעיה הנופית, להוריד את המהירות בכביש ולאפשר תכנונו בצורה מתאימה לשטח.

מייק טרנר: החלק האחרון של הפזל הזה, שמורכב מכל כך הרבה

גורמים, שכדי למנוע עכשיו עיקרון שאנחנו גורעים שטח מהפרק, אז הכוונה פה לעשות עיסקה שהיא בעצם מהווה הרחבת גבולות הפרק. אנחנו גרמנו שהתוכנית שלנו עכשיו נמצאה מותאמת עם רשות שמורת הטבע והגנים הלאומיים, עם המועצה האיזורית חוף הכרמל, ועדיין יש לנו עכשיו וויכוח עם הנושא של הקרן קיימת. קרן קיימת טוענים עכשיו ששטח לשימור לפי תב"ע 22 זה צריך להיות יער ולא גן לאומי או שמורת טבע. אנחנו מתכננים היות שזה יער טבעי לשימור, אין שום ניגוד בין היעוד של שמורות הטבע ויער טבעי לשימור, אז הדברים האלו הולכים ביחד. לכן, הוויכוח הזה אני מקווה שהוא יגמר בזמן שאנחנו גומרים את הנושא של הכבישים נקבע כבר על-ידי וועדת היגוי ב-6.12 אנחנו יושבים ומציגים את כל הממצאים לקראת הבאתם תוך אותם 60 יום לוועדה. זאת אומרת, אנחנו מבחינתנו מתכננים ומנסים לעמוד בלוח הזמנים. הוא גם 80 דונם באופן מפורט וגם 5,000 דונם של הרחבה בשימוש של פרק הכרמל.

מוחמד אבולהייג'ה: שלום לכולם, אני לא יודע בפעם המי יודע כמה שאני מופיע בפני וועדת הפנים ואני מקווה שהפעם זה התחלת הסוף של העניין.

היו"ר מיכה גולדמן: אמרתי, אני לא אתן יותר לכל השרלטנים במשרדי הממשלה, אני הודעתי בצורה חד-משמעית, אנחנו נאפשר לכם לבנות גם אם יהיו כל מיני שרלטנים שיפריעו משום שאני יעשה תקדים שלא היה אף פעם, זה יגיע לבית המשפט העליון. יש כאן שיטתיות של החלטות של אנשים באופן אישי שמפעילים את הדעות הפוליטיות שלהם, באמצעות הכוח המשרדי שלהם כדי לעשות את זה ואני לא אתן.

הערה: אדוני, זה לא מקובל עלינו. אנחנו עובדי מדינה ומבצעים את המדיניות של ממשלת ישראל. אתה תוקף אותנו ועל מה? על מה? יש לך טענות נגדנו שאנחנו לא בסדר?

היו"ר מיכה גולדמן: אתם מבצעים את המדיניות הלא נכונה. אדוני, כשאני אתן לך לדבר תגיב. זה הכל. שנתיים עשיתם את הכל כדי שזה לא יהיה. שנתיים אתם מחבלים פה.

מוחמד אבולהייג'ה:

מי שיסבול בסופו של דבר רבותיי, לכל מי שדיבר, מי שיסבול בסופו של דבר זה התושבים. אנחנו באנו לוועדת הפנים היום באמת בהזמנה נחרצת על מנת לסיים את הסבל שאנחנו סובלים כתושבי עין חוד. הדבר שהביא את זה לישיבת וועדת הפנים נדמה לי שהשריפה האחרונה שהייתה בפרק הכרמל, שכמעט אנחנו נשרפנו ובין היתר כתוצאה מאי מציאת תשתיות ביישוב הזה.

אני לא אסקור את ההיסטוריה של היישוב אבל בקצרה אני אגיד, שאנחנו קיבלנו הכרה בשנת 1994 ממשלת ישראל. בשנת 1992 הוכרז עלינו כעל יישוב מוכר על ידי ממשלת ישראל הקודמת ומשנת 1992 ועד היום התכנון ממשיך ללכת כל הזמן בצורה, כמובן לא משביעה רצון ובכלל הוא לא זז. רק בתקופה האחרונה לפני חודשיים התחילו להזיז את התכנון שדיבר עליו בטח מייק טרנר המתכנן שלנו מטעם משרד הפנים. אבל בצורה אחרת כמובן, קודם תכננו תוכנית אחת לפני תקופה מסויימת התחילו לתכנן תוכנית אחרת והתוכנית נהפכה להיות או חצי או רבע או פחות ממה שהיה מתוכנן קודם. לא איכפת לנו כבר השטח שאנחנו יושבים עליו אנשי היישוב. אנחנו כבר ממלאים את התוכנית, שעכשיו הם עושים. אנחנו יושבים בערך על 60 דונם.

מייק טרנר:

עיקר הגלעין של היישוב עצמו הוא בעצם 30 דונם. השטח שמשתרע כולל את השטחים הנרחבים עד הנושא של הבית קברות שלהם הוא בערך 60 דונם עכשיו. לכן, כמו כל יישוב יש צפיפות אז מקובל, הבן בונה על יד הבית של האבא שלו.

היו"ר מיכה גולדמן:

כמה מגרשי בניה היו בתוכנית שלכם?

מייק טרנר:

אנחנו בתוך ה-80 דונם יש מקום בערך לכ-120 יחידות.

היו"ר מיכה גולדמן:

שהיו בפועל כמה יש?

מייק טרנר:

יש להם 30 יחידות מבחינת הבניה. יש 38 בתי אב והם כאילו גרים אחד ביחד עם השני.

מוחמד אבולהייג'ה:

לא, יש 38, בנינו ללא היתר בשנה האחרונה עוד 7 בתים. אני מצטער להגיד את זה.

מייק טרנר:

מה שקורה פה, ה-80 דונם אני רוצה אולי לציין כדי שאתם תוכלו להבין את זה, השטח של ה-160 דונם היה כל החלק שנמצא על הגבעה ואני לא אכנס לפרטים שעשינו את זה יחד עם רשות הגנים וגם עם קרקע כרמל. אבל בעיה קצת יותר מורכבת ואני רוצה לדבר עליה. ה-80 דונם היא לא לבניה מיידית וזה היה דיון שקיימתי גם עם מוחמד אבולהייג'ה. זאת אומרת פה יש גם כן מן דבר מה ניתן עכשיו להוסיף. הצבא נתן קו אש במקום פה. זאת אומרת, אי אפשר לבנות ולעשות כביש גישה מעבר לציר שהוא נמצא פה, ואפילו הנושא של ה-80 דונם בגלל שאי אפשר לתת פה שיפועים שבאמת מתאימים. הקו הזה אושר לפני חודש, חודש וחצי.

הערה:

אני יודע איפה שאני גר מרחיקים את קו האש בארבעה קילומטר, ואיפה שהם גרים שמים את קו

האש עליהם.

מייק טרנר:
שה-80
אני מוכרח אם כן להפנות את תשומת ליבכם, דונם שנתרו עדיין יש 20 דונם בתוך קו האש, והסיכון שזה אכן בהבנה שקו האש קל להזיז אבל הקו של נושא פרק הכרמל צריכים עכשיו להביא את זה באופן מקצועי, ואנחנו סיכמנו שזה השטח. הצבא הסכים שזה יהיה שטח חקלאי. זאת אומרת, זה כבר לא יהיה בתוך פרק הכרמל. יהיה שטח חקלאי, הוא יהיה רזרבי אבל אפשר גם כן לנצל אותו.

היו"ר מיכה גולדמן:
אבל מה שאני מציע שתכתוב לו בתוכנית, שזה גם שטח רזרבי מיועד כדי שאנחנו במקביל נוכל לנהל את השיחות עם הצבא כדי שהצבא ירחיק את הקו.

מייק טרנר:
אנחנו הצענו שזה יהיה שטח לתכנון בעתיד. והם סירבו לקבל את ההגדרה הזאת.

מוחמד אבולהייג'ה:
אני רוצה להזכיר דבר פשוט מאוד, שמועצת גנים לאומיים עד שמכנסים אותה לוקח הרבה שנים בשביל לדון בדבר כזה קטן. לפני שלוש שנים היא התכנסה והחליטה.

היו"ר מיכה גולדמן:
אני אביא כל שרלטן למרכז השולחן. הוא ישמע את זה ממני בוקר צהריים וערב. תאמין לי ואני אציג איך שפה יושבים אנשים שפוגעים באזרחי מדינת ישראל. תאמין לי, יש לי מה להגיד הרבה מאוד. אני אדע באיזה ישיבות ובאיזה חדרים החליטו. דמוקרטיה היא דמוקרטיה עד הסוף. היא לא דמוקרטיה על פי השקפה של תקופת ממשלה כזאת או אחרת.

מוחמד אבולהייג'ה:
מה שרציתי לציין, שה-170 דונם בעצם מועצת גנים לאומיים אישרה כשטח לאנשי עין חוד לכל דבר וזה כתוב ברשומות וזה מאושר לחלוטין. לא צריך את מועצת הגנים הלאומיים בכלל אלא אם כן רוצים לחזור אליה עכשיו על מנת לבטל החלטה קודמת ולעשות החלטה חדשה. אבל מצידנו אנחנו תושבי הכפר הזה נמאס לנו כבר. אנחנו מה שנותנים לפחות את השטח שאנחנו יושבים עליו ואת הבתים שלנו, אנחנו רוצים תשתיות ליישוב הזה איפה שאנחנו יושבים. זה כבר לא מעניין אותנו התרחבות לא התרחבות, אנחנו נתרוב טבעית. אבל אם רוצים לתכנן את זה באמת לפי הטבע ובאמת לפי מה שצריך, היו צריכים לקחת בחשבון כל מיני דברים מתכננים או לא מתכננים ולתת לנו מה שצריך. לא רוצים לתת לנו מה שצריך - לא צריך. אנחנו מקבלים מה שיש, רק רוצים לשתות את המים בזכות ולא בחובה, ולא בחסד של אף אחד, ואת מערכת החשמל שיספקו לנו, ואת הדרך שיעשו לנו. אנחנו לא רוצים יותר. רבותיי, אנחנו סובלים. אני אומר את זה לאנשי הגנים הלאומיים, הסכמתם תודה רבה, מה אתם רוצים מאיתנו? כל המשרדים האחרים הסכימו כולם, מה אתם רוצים מאיתנו? הוועדה המחוזית אני מצטער להגיד, ששמה נתקעת התוכנית. הם כל הזמן עוד חודש ועוד חודשיים ועוד שנה ועוד שישה חודשים, למה אתם תוקעים? למה אתם לא אומרים להתחיל את התוכנית רבותיי? תפקידו את התוכנית. אומרים: אי אפשר להפקיד תוכנית בלי דרך גישה. ריבוננו של עולם, תפקידו את התוכנית, תעשו דרך גישה. אתם לא משלמים למתכנן של הכביש לעשות. אף אחד לא חתם איתו חוזה ממנהל מקרקעי ישראל. אנחנו לא נשלם לו את הכסף שיעשה את הדרך הזאת, אנחנו נעשה לכם, תגידו לנו תוך שבוע.

היו"ר מיכה גולדמן:
רק רגע, אני רוצה לשמוע את נציג המינהל.

מוחמד אבולהייג'ה:
עוד דקה אני מסיים. אנחנו מוכנים לעבוד מול

המתכננים. אנחנו מוכנים לגייס כסף לשלם למתכננים והמתכננים יכולים תוך שבועיים לסיים.

היו"ר מיכה גולדמן: אתם לא צריכים לשלם שום אגורה. כל בישראל זכאי לכביש גישה ליישוב. לא צריך לתת אף אגורה מהכיס שלך. כמו כל יישוב אחר גם אתה תקבל.

מוחמד אבולהייג'ה: למה חשמל לא ביישוב היום? נציג החשמל נמצא פה. הוא יכול לעשות את זה.

היו"ר מיכה גולדמן: נלך לפי הסדר, בבקשה.

חיים אורון: חוץ מהישיבה הזאת יש לי וועדת כספים על

הבריאות ואני מוכרח לרוץ. אני רוצה להגיד לכל הנוכחים פה, אני הופעתי בפני וועדת דב כהת בשנת 1992 בנושא עין חוד ועין אריאן, אז קראו לזה 40 הכפרים הלא מוכרים ובסופו של דבר וועדת דב כהת, מי שלא יודע זה ממשלה לפני הממשלה הקודמת. תעזבו עכשיו את כל הפוליטיקות מסביב, אישרה את עין חוד מסיבות שאין טעם לחזור עליהם עכשיו. אנחנו מתברברים בדיון הזה משנת 1992, והחוסר סבלנות של מיכה יש לו על מה לסמוך ומתברברים בדיון הזה מ-1992, כאשר כבר ב-1995 הייתה החלטה סגורה על 170 דונם, שכל הגורמים המקצועיים לפעמים לחצו קצת ככה ולפעמים לחצו קצת ככה כאילו שעכשיו זה בכלל מתמטיקה. הגורמים המקצועיים קיבלו אישור של 170 דונם. אז 170 דונם זה היה מדובר. אז עכשיו יורדים מה-170 דונם. אני מודה שכשישבת שם, אני אומר את זה פה בגלוי, הגישה של מוחמד הם החליטו, אני לא יותר חכם מהם. יש שני אלמנטים. יש בה אלמנט של ייאוש ויש בה אלמנט בטוח נוסף של הפיצוץ הבא אחר כך כי כבר בונים מעבר לקו הכחול, ואל תבואו ותספרו אחר כך שיש בתים להרוס אותם כי הם לא חוקיים. כבר בונים וכולם יודעים את זה. אף אחד לא יכול להגיד שלא יודע. טיפלנו לפני חמישה חודשים הלכו להביא את כל פיקוד צפון להרוס, התחננתי אל תעשו את זה כי יהיה מה שקרה באום אל-פחם. למזלי היה ברגע האחרון שכל הלכו לבג"צ ועצרו את זה.

עכשיו אני אומר לכם לכל המתכננים ולכל נציגי הממשלה שיושבים פה, תחזרו לשרים ותגידו להם לחזור לתוכנית של ה-170 אל תעשו קו אש. אני מקווה שנפתח איזה שהוא צוהר חדש עם משרד הביטחון. אני לא רוצה לספר עם מי ישבתי שם ועם כל הכבוד, אני לא תוקף פקידים אף פעם, אבל כשרבי סרנים מסבירים לי פחות או יותר בתנועה כזאת, אז כשבא אלופ אז הוא אמר לרב-סרן שהייתה תנועה כזאת, עשה תנועה אחרת. אבל גם כן עניין לא של האלופ עם כל הכבוד לאלוף. מי שמעביר את הקו אש שם ואומר להם אתם תישארו ב-60 דונם יודע שהוא עושה מוקש, שיתפוצץ. מה הם לא יביאו ילדים! הם לא יגורו שמה! מה מתכננים שיקרה! יבואו להרוס את הבית. מי שמכיר את הכניסה, כולם מכירים כשכבר בנו מעבר לקו הכחול. אז מה יעשו עם הבית הזה? אני לא מבין. באיזה שהוא מקום בארץ עוד עושים ככה? אז אני יודע שיש פה בעיה. יש פה אינטרסים אמיתיים, בחלק המקרים אני מאוד נאבק עליהם גם של גנים לאומיים, גם של ירוקים, גם של נוף, גם של זה אבל פה מוצעת פשרה שבשום מקום בארץ לא היו מציעים כזאת פשרה, אם שם היו גרים יהודים. לא היו מציעים פשרה כזאת, היו מציעים פשרה קצת שונה.

כשהתחלנו את ה-170 דונם הם דיברו על 320 או 370 דונם ו-170 דונם הייתה פשרה על פשרה. מייקלוש מכיר את כל הסיפורים האלה. כולנו מכירים אותם. איך שהוא בסוף התלכדנו על 170 דונם. היום באים ואומרים, חברה זה גם לא 80, אתם יודעים זה 60, ועד שיפשירו את הקרקע החקלאית הזאת אתם יודעים מה שיקרה פה. אני יודע מה יקרה. יתחילו לבנות בה ואז יפשירו. למה צריך להתנהג ככה? אז הפשרה על הכביש,

אני אמרתי חברה תוותרו על הכביש. הכביש היפה והנכון היה הכביש מסביב. כולנו דיברנו על זה, תמכנו בזה. אז אי אפשר, עשו את הפשרה אז עשו את הפשרה. לפי החוק שהתקבל בכנסת אפשר היה לחבר אותם לחשמל כי הם מופיעים במרקוביץ, אפשר היה לחבר אותם לחשמל. על פי החוק שהתקבל פה מי שמופיע במרקוביץ יכול לקבל חשמל. הם לא מחוברים לחשמל. מה שקרה עם המים יודעים כולם פה. כמה זמן? לאיזה פינה רוצים לדחוף את החברה האלה? הרי כולנו מכירים כאן את הבעיה באופן אישי, לאיזו פינה רוצים לדחוף אותם?

אז אני אומר מיכה, מה שאתה עושה הוא חשוב ואתה תקיים מעקב חודשי פה איך זה מתבצע בשני כיוונים. אנחנו נמשיך להיאבק על ה-170 אני אומר לכם. לי היה השבוע שיחה עם מי שהייתה והוא אמר: בוא נבדוק עוד הפעם. אני אומר את זה מצד משרד הביטחון ואני מקווה שזה ילך בהבנה אם לא אז נלך ונפעיל את כל הכלים שיש לנו, כי אין הצדקה לתכנן פה מראש יישוב שהוא הולך להיות נכה, והנכות המשמעות שלו לא שיותירו שם עוד 5,000 דירות כמו במקום אחר, אלא דוחפים אותם לבנות ולהפר את החוק ואז יהיה וויכוחים על הריסת בתים באמצע הכרמל. או לפתור את זה פעם אחת אחרי חמישים שנה, אני לא רוצה לחזור לכל ההיסטוריה ולהגיד יש לכם יישוב של 170 דונם אז בסדר. יש תוכנית בניה, בהתחלה ממלאים את הגוש הגרעיני, וכעבור כך וכך שנים עושים תוכנית נוספת ומרחבים הלאה. ויכול להיות שאחר כך יגיעו, אף אחד לא מתכנן לבנות עכשיו 170 דונם, גם הם לא רוצים 170 דונם, גם לא על כל ה-170 דונם יבנו. כמו שעושים בכל מקום ולא להתחיל את הדיון מהנקודה איך חונקים הכי חזק ומתי זה מתפוצץ. ואני אומר מיכה, ואני מקווה על דעת כל הסיעות פה, אני מקווה שזה עוד פעם לא יהפוך לעניין פוליטי. על דעת כל הסיעות, אני לא יודע מה קרה, אני לא רוצה עכשיו, אם יש סיכוי לקבל פה החלטה ברורה, שאומרת שפונים למשרדי הממשלה לתכנן את היישוב על 170 קוראים לאשר אותו מיד, זה פשוט עמדת התושבים. אני לא רוצה על גבם לנהל מאבק על זה. לאשר את זה מיד, להפקיד את התוכנית, לאשר אותה מיד, לבצע את כל הפעולות אבל לא לחנוק אותם ב-60 או ב-80 דונם האלה.

טאלב אלטאנע:

התפיסה הראשונית היא שגורמי השלטון, כל משרדי הממשלה יש להם תפקיד אחד והוא לשרת את האוכלוסייה ואת האזרחים. הם מופקדים על מתן שירות לשרת אותם. אבל אני כבר מזמן התחלתי להבין שיש אנשים שמתוך משרדי הממשלה שאולי התפקיד שלהם או התענוג שלהם הוא למרר לאזרחים את החיים. לא לשרת אותם אלא חושבים איך למרר להם את החיים, אפילו אם זה לא משרת את האינטרס של המדינה, אפילו אם אין בזה, אפילו אם עושים את המאזן של אינטרסים מה מרוויחים ומה מפסידים, בדרך כלל מפסידים יותר אבל לא להפסיד יותר אבל התענוג הוא בזה בתחושה, בהרגשה. לפעמים יוצא כזה דבר שיש לי הרגשה מסויימת, אולי נקמנות אפילו, למרר לאנשים את החיים, לתת להם לסבול יותר, אחרת אין לי שום הסבר לעובדה ששרים ישבו, שממשלות ישבו, שוועדות הוקמו דנו וקיבלו החלטות, והחלטות אלה לא מבוצעות. אז מי צריך להחליט אם הממשלה מחליטה וההחלטה שלה לא מבוצעת ואחר כך באים בטענות, אז מה צריך לבוא לאנשים ולומר להם? אני הייתי רוצה לראות יישוב אחד עם כל הכבוד יהודי, שהוא לא מוכר. התנחלות אחת, התנחלות לא מוכרת. מדוע התופעה הזו של יישובים לא מוכרים קיימת במגזר הערבי.

אני רוצה לסכם ולומר, שאם כמה חברים באים ואומרים רק מעטים אז לדעתי צריך להביא בחשבון את הדרישה הזו ואת הבקשה כי נמאס כבר, מספיק. הגיע הזמן לבוא לקראתם. לא כל הזמן עוד פעם לנהל משא ומתן ועוד פעם עד שבסוף לא ישאר שום דבר לתת. אני לדעתי העמדה שאתה אומר, העמדה שאתה מוביל, אני תומך בצורה מלאה כי לדעתי זה טוב לכולם, לא רק לתושבי עין חוד. זה טוב לכולנו כאן, גם למדינה וגם לגנים הלאומיים וגם לאחרים. מה זאת אומרת גנים לאומיים! גנים לאומיים מקימים אותם כדי לשרת ושנשים יהנו, אבל לא דופקים את האנשים בשביל הגנים הלאומיים,

קודם כל האדם, האדם זה הדבר הכי חשוב. כל הדברים מתגמדים לעומת חייו של אדם, כבודו של אדם או רכושו של אדם.

היו"ר מיכה גולדמן:

תודה רבה. אני רוצה לשמוע את חברת החשמל. מה מעכב את החברה של חברת החשמל.

סמיר והבה:

אני ברשותך עוזר שר התשתיות וחברת החשמל שייכת לנו. ההתקפה שלך עלינו אדוני היושב ראש.

היו"ר מיכה גולדמן:

דבר על הנושא. אני מבקש כל משפט מיותר.

סמיר והבה:

אני לא מבין, באיזה משטר אני? אני במשטר דמוקרטי, באתי הזמנתם אותנו להביע דעה כאן.

היו"ר מיכה גולדמן:
כפופים

אדוני, דבר לעניין בלבד. שום דבר, הם לא

אליך. מי שנותן הוראות זה כץ. הם לא כפופים אליו. הם לא כפופים אליך, אתה עוזר בסך הכל. אתה יכול לצאת אם אתה רוצה אבל אתה לא יכול לתת הוראה לאף אחד לצאת. יש מנכ"ל וזה הכל. אתה יועץ בגלל שאתה חבר מפלגה מסוימת זה הכל. אני חבר כנסת, אדוני אם אתה רוצה לדבר לעניין, דבר.

סמיר והבה:

אני אדבר רק לעניין. הבעיה היא שאתה מופקד על החוק, הרי אתה מכוון את החוקים. משרד התשתיות הלאומיות כל עוד שאין תוכנית אב מאושרת לא נוכל לפעול בשום אופן או פנים. בבקשה, תעשה תוכנית מיתאר, מחר בבוקר אנחנו נצא לשטח. אתה בא ותוקף אותנו כאילו שמשד התשתיות מעכב את כל העניינים. הרי החוק ברור לך. אתה מופקד על החוק, אתה מחוקק את החוקים. פשוט כל עוד שאין לנו חוק, אין לנו סעיף תקציבי שאנחנו נוכל לבצע. ברגע שיש תוכנית מיתאר מאושרת אנחנו כמשרד נפעל על כל מה שמוטל עלינו נעשה אותו. זה כל מה שמשד תשתיות צריך לעשות. אנחנו לא נוכל לפעול בניגוד לחוקים ולחבר כבישים ולחבר חשמל בגלל שמשד הפנים רוצה. בבקשה, תחוקקו חוק, תביאו את תוכנית המיתאר, תאשרו אותה. אם אנחנו לא נפעל ולא נעשה את החלק שלנו תבוא בטענות, אבל כל עוד שאין תוכנית מיתאר מאושרת איך אתה רוצה אותנו שאנחנו נפעל ונקדם את היישוב?

היו"ר מיכה גולדמן:

אני יענה לך במשפט אחד. כדאי שתלמד את החומר לפני שאתה מגיע לכאן, וכשתלמד את החומר יתברר לך שאתה מטעה פה את חברי הוועדה. עכשיו אני יענה לך בדיוק מה. וועדת מרקוביץ' קבעה, שלגבי היישוב הזה עין חוד קבעה שאפשר לחבר אותו.

סמיר והבה:

וועדת מרקוביץ' קבעה, שבתים שנמצאים מחוץ לתוכנית מיתאר ביישוב שנבנו עד דצמבר 1986 מחברים אותם. אבל במקרה הספציפי הנ"ל אין בכלל תוכנית מיתאר. כמו שאתה תגיד לי היום, יש תזורה נבנתה ב-1965 או 1964 לך תחבר אותה לחשמל. בוא תגבה אותי מבחינה חוקית, תן לי תוכנית מיתאר מאושרת ותראה אם אני אפעל או לא אפעל. אני חי את האוכלוסייה הזאת, אני מכיר את האוכלוסייה, אני רוצה לעזור לאוכלוסייה, זה תפקידי בשביל זה אני נמצא איפה שאני נמצא אבל לא בשיטה הזאת. בבקשה אתה יושב ראש וועדת הפנים מחר בבוקר תעשה תוכנית מיתאר, ואם אני לא אפעל יחד עם כל הגורמים במשרד שלי תבוא אלי בטענות. אבל כשאין תוכנית מיתאר מה אתה מצפה ממני? שאני אפעל בניגוד לחוקים?

היו"ר מיכה גולדמן:

לגבי חשמל אפשר לחבר. תקבל אישור על פי תוכנית מנדטורית. יש סעיף מיוחד תוכנית מנדטורית שמאפשרת לחבר את החשמל בעין חוד. זה רק שתדע את העובדות. תקבל את האישור.

סמיר והבה:

אני 4,000 בתים חיברנו במשך שנתיים. אנחנו כן רוצים לחבר, אבל בבקשה תן לי את הכלים ותראה אם אני אשתמש בהם או לא.

היו"ר מיכה גולדמן:

בבקשה נציג חברת החשמל.

יגאל שחם:

אנחנו למעשה נמצאים בקשר ישיר עם הכפר עצמו

כבר משנת 1996, בניסיון לקדם את כל התהליכים של התכנון גם עם מייק טרנר בכל מיני דרכים עקיפות. נפגשנו בשמורות טבע, נפגשנו במשרד שלי ונפגשנו גם אצלם. הבעיה היא, שקודם כל, כל מה שאנחנו מנסים לעשות משהו אחר עוצר, וכל אחד שולח אותנו לאותה נקודה בסיסית שאמרו עליה: אין דרך מוכרת, אין תב"ע בתוקף ואנחנו לא יכולים להתקדם. עכשיו אני לא יודע בדיוק למה אתה מתכוון מבחינת וועדת מרקוביץ', אבל לפי הידע והניסיון שלי למעשה הם צריכים או טופס 4 או פטור מטופס 4 בצורה מסודרת, אבל זה לא קיים מבחינתנו עד היום.

היו"ר מיכה גולדמן:

יושב ראש וועדה מחוזית חיפה שהוא ממונה על מחוז חיפה קופלמן, הוא זה שצריך לתת לכם פטור מטופס 4, ולכן אני אדאג לא באמצעות משרד התשתיות ולא באמצעות העוזר של שר התשתיות או שר האנרגיה.

סמיר והבה:

שר הפנים יאשר. שר התשתיות הוא זה שמורה למנכ"ל חברת החשמל. הרי מפרסים ברשומות תוך 60 יום אם אין התנגדות או אין צו הריסה. אדוני היושב ראש זה החוק אומר, לא אני אומר. אם אין התנגדות תוך 60 יום אז שר התשתיות הלאומיות פועל שחברת החשמל תחבר את הבתים האלה. זה החוק וזה מה שאתם חוקקתם.

יגאל שחם:

אנחנו עשינו למעשה כבר פגישות בתיאום עם כל הגופים כמה הצעות מבחינת שרטוטים שמה, ולמרות שאי אפשר היה לקדם את זה לידי ביצוע, אבל לפחות מבחינת התוכנית עצמה עד לראש הכפר, לא בתוך הכפר עצמו הרצנו את זה קדימה. נתקלנו בהתנגדות גם של הצבא, גם של ניר עציון עצמו וגם של רשות שמורות טבע, כשבמקרה הזה דווקא בגלל שכמו שאומרים אין תוכנית אחת מוסכמת כל אחד מנסה עדיין לשלוח אותנו לשכן שלו ואי אפשר לבצע את זה ככה. מה עוד שאנחנו התגברנו למעשה או התעלמנו מזה שאין שמה דרך.

היו"ר מיכה גולדמן:

המהנדס האיזורי של חוף הכרמל. כן בבקשה. מה הבעיה של ניר עציון שם עם ההתנגדות לקו החשמל?

הערה:

הם מורידים את ההתנגדות השבוע.

יגאל שחם:

אני אגיד לך מה ההתנגדות. הם רצו להחליף את הרפת על תוואי הדרך שהיום הם נוסעים ליישוב ואנחנו רצינו ללכת לאורך תוואי הדרך. אני רוצה לדחוף אותנו יותר פנימה ואז אנחנו בתוך הפארק ואז הפארק יתנגד. זה הכל בשלב של משאים ומתנים מוקדמים שלנו.

אהרון ורדי:

למיטב ידיעתי הבעיה היא פה בנושא שבסופו של

דבר היו פה יועצי תשתיות שליוו את התב"ע לפי תוואי דרך מסויים וזה התגלגל עד שנת 6-1995 עם תוואי דרך מוסכם על ידי ממשלה אחת, עם תב"ע הסכם מת על ידי ממשלה אחת. התחלפה ממשלה. תוואי הדרך השתנה. התב"ע השתנתה. זה כל הסיפור.

היו"ר מיכה גולדמן: ורדי, תוואי הדרך שמוצע עכשיו זה על דעתכם? הקצרה שהיא היקרה?

הערה: היא היקרה והיא פוגעת אבל זאת דעתנו.

היו"ר מיכה גולדמן: ומשרד התחבורה שותף לתוואי הזה?

הערה: משרד הביטחון שותף לתוואי הזה. זה באישור.

היו"ר מיכה גולדמן: מייק איפה זה תקוע הסיפור של הדרך? יש הסכמה כבר של כל הגורמים לאיזה דרך הולכים?

מייק טרנר: כן. מהנדס הכבישים למרות שהוא טרם קיבל חוזה אבל לאור הרגישות שלו והאחריות המוסרית שלו הוא התחיל לעבוד. כמו שאני אמרתי לכם אז ב-6 לדצמבר אנחנו מביאים פה את התוואים. אנחנו עובדים יחד עם רשות הגנים גדעון שריג שקיבל מינוי ממשרד הפנים כדי ללוות אותנו וזה הוא ייתן חוות דעת סביבתית.

היו"ר מיכה גולדמן: אז לגבי חברת חשמל, לגבי להגיע לראש היישוב על פי התוכנית של הדרך הקצרה.

מייק טרנר: הקטע לא יהיה בתוך הדרך ואנחנו משתמשים פה בקצה אש שלא צריך עכשיו כדי לבנות עצים וזה בעצם התוכנית כמו שנאמר על-ידי נציג חברת החשמל, יש מהנדס חשמל שמלווה אותנו. גם תיאם איתם ומיד כשנגמור את הנושא של הכביש אז יהיה פה את התוואי הסופי לגבי הנושא של תשתית. הוא הדין לגבי הנושא של מים וגם בעיקר ביוב, וזה חלק מחוות הדעת הסביבתית.

רפאל אלול: זה כולל את החשמל!

מייק טרנר: זה כולל את החשמל. הכל תת-קרקעי. זה לפי

הסיכום גם כן היות שזה בפארק הכרמל וגם מבחינתי, מבחינת כל הגורמים זה באמת אחד מהסיכונים. לא צריך לקבל אישור. מבחינת הנושא של התכנון זה כבר מלכתחילה רשות הגנים נתנה את האישור, הצבא נתן את האישור, מועצה איזורית חוף הכרמל לא התנגדה. אז אנחנו עכשיו במצב שמגישים עכשיו, שהעיקרון של זה עכשיו צריכים לבצע בפועל. אנחנו חייבים עכשיו להגיש תוכנית כמו שנאמר, שיהיה פה הרבה הנחות לגבי הנושא של התכנים התחבורתיים, משרד התחבורה הורה על ידי הוועדה המחוזית לתת את אותם הנחות המקובלות, לא דבר שמסכן חיי אדם, כדי להגיע לתוכנית שלא יגרום לפגיעה מיותרת לגבי שטח של הנוף. אז זה כמו שאמרתי צוות התכנון שאני גם עומד בראשו אנחנו גם הבטחנו להביא את זה בכל העניין עד ה-6 לדצמבר בפני וועדת היגוי.

היו"ר מיכה גולדמן: מועצה איזורית חוף הכרמל היא מלווה את היישוב כבר אחרי שהיישוב הזה הוא יישוב מוכר?

יגאל שחם:

את התוכנית הזאת אנחנו מלווים שנים.

היו"ר מיכה גולדמן:

אני שואל עכשיו מבחינת המועצה האיזורית, היישוב הזה זה יישוב שמקבל את השירותים של המועצה האיזורית או עדיין לא? כל השירותים. הוא לא מקבל שום שירותים? לא, לא.

יגאל שחם:

מוחמד אבולהייג'ה:

אם רוצים לפנות בית אפשר להיכנס, לפנות אשפה משם אי אפשר להיכנס.

היו"ר מיכה גולדמן:

טוב, אהרון אני רוצה לשמוע מכם, מה אצלכם קורה.

אהרון ורדי:

אנחנו שותפים ורוצים לקדם את התוכנית הזאת. אני חושב שאין מכשולים מבחינתנו.

היו"ר מיכה גולדמן:

ב-6 לדצמבר בדיון בוועדה המחוזית הנציג שלכם לא יתנגד לתוכנית הזאת.

אהרון ורדי:

אתמול קיבלתי אני לא יודע אם הממצאים מדויקים אבל כל מה שנמסר לי בכל הנוגע לתכנון הדרך אושרה לפני חודשיים קידום התכנון של הדרך. זה כל מה שאני יודע בשלב זה. זה מה שנמסר לי.

היו"ר מיכה גולדמן:

את ההתקשרות עם המהנדס יש לכם?

אהרון ורדי:

אין לי מושג. אני מוכן להחזיר תשובה ולבדוק את זה.

היו"ר מיכה גולדמן:

לחברת החשמל יש עוד משהו להוסיף? אם אתה תקבל את התוואי עכשיו זה יאפשר לך לבצע את העבודה?

יגאל שחם:

קודם כל בפי מוחמד יש איזה שהוא שינוי כאן בתוואי. זאת אומרת אנחנו נתנו שלושה ארבעה תוואים ויש איזה שהוא שינוי שצריך לתכנן. אבל לגבי מה שאמר מייק טרנר עכשיו הוא שינה משהו לגבי כל מה שאנחנו ידענו עד עכשיו בקטע מסויים אנחנו צריכים לתקן את זה. העיקרון היה שוב, קודם כל צריך להיות החלק הפורמלי מבחינת כל המשרדים להיות מסודר כי בלי זה לא נראה לי שאנחנו נקבל את האישור לבצע את העבודה. החלק הפורמלי. מעבר לזה, היה הרבה יותר טוב שיהיו כבישים, הדרכים שמה הם דרכים מאוד קשות. לפי הדרישה של שמורות טבע אנחנו עושים הכל תת-קרקעי, כי מתוכנן הכל תת-קרקעי לפחות עד היישוב עצמו, ביישוב עצמו נצטרך לראות כי יכול להיות שבכלל המבנה שלו נצטרך להיות תקלה, יש שם רשת עלית בגלל המבנה בתוכו עצמו. עד היישוב עצמו בגלל תוואי השטח הקשה היה רצוי מאוד שנלך לאורך כבישים שישללו כי אם אנחנו נעשה היום את התשתית בתוואים שישנם אז בגשם בחורף יש סיכוי שכבלים ייחשפו או כל דבר אחר וזה עשוי בעתיד לתקלות. זאת אומרת, אם באמת היישוב יתחיל לרוץ למהלך מוכר ויכנסו עם כבישים והכל, אז לא צריכה להיות שום בעיה מבחינתנו.

היו"ר מיכה גולדמן:

אז הכביש הזה מבוצע על-ידי משרד התחבורה ולא מע"צ?

מייק טרנר:

משרד התחבורה נותן את האישורים.

היו"ר מיכה גולדמן:

יגאל שחם:
אבל כבישה גישה זה מע"צ נותן. האחריות של כבישי גישה מוטל על משרד הפנים למעשה באישור של משרד התחבורה וגם במימון חלק של משרד התחבורה. אני מדבר כרגע על אחריות בסלילה ומועצה איזורית היא תחת מועצה איזורית. אני לא יודע אם היישוב הזה מוכר או מאוגד יחד עם מועצה איזורית חוף הכרמל אם כן אז הם הופכים ערים. אנחנו מדי פעם בפעם בגלל הרצון שלנו לעזור לזה אנחנו נותנים השתתפות ואנחנו נכנסים לשיתוף פעולה כמו שעושים עם כל מיני יישובים אחרים, אבל האחריות לא עלינו.

היו"ר מיכה גולדמן:

על פי החלטת הממשלה מי צריך לבצע את כביש הגישה ליישוב עצמו?

יגאל שחם:

משרד הפנים.

היו"ר מיכה גולדמן:

האוצר, ככה ידוע לך שכבישי גישה הולכים דרך משרד הפנים? אני לא יודע. אני יודע שבאחזקה שוטפת יש חלוקה בין משרד הפנים לבין הרשויות המקומיות. אבל לגבי יישוב חדש.

הערה:

חבר הכנסת מיכה גולדמן הקמת היישוב יחד עם כביש הגישה הכל יחד על ידי המוסדות המייסדים של היישוב. במקרה של יישוב קיים שמקימים אותו יישובים בדואים, הכל משרד הפנים, משרד התחבורה ומועצה איזורית שהם מאוגדים ללא השתתפות של מע"מ.

הערה:

בהתאם לזה בהחלטת ממשלה סוכם להעביר חמישה מיליון שקל, שמשרד האוצר יתקצב במשרד הפנים עבור התשתיות ובעיקר הכביש לגישה לעין חוד. הכסף תוקצב ומשרד האוצר מילא בהתאם להחלטת הממשלה. זה תוקצב גם אז באופן מיידי. היום הכסף תוקצב בתקציב בהתאם להחלטת הממשלה. לאוצר לא הוחזר שום דבר. הכסף תוקצב לתקציב משרד הפנים. אין עדיין אישור סטטוטורי אז לא הוצא שום דבר.

יגאל שחם:

צריך לשאוב כל אינפורמציה על דבר אחד מדוייק. בשנת 1996 יועצי התשתיות עשו אומדן עלות. אומדן עלות היה 20 מיליון ש"ח לביצוע תשתיות לטובת היישוב. למיטב ידיעתי גם בהקצאה של החמישה מיליון בערך מיליון וחצי הוקצה לחברת החשמל לשלם תמורת זכות הכניסה ונותרו פה שלושה מיליון לבצע כביש של שישה קילומטר. רוב ה-20 מיליון אמור להיות הכביש. אם רוצים שהוא יבוצע ואני משער שכולם ישמחו לבצע, אבל כולם לא רוצים שזה יהיה מהתקציב שלהם אלא מהתקציב של השכן ומועצה איזורית לא יכולה לבצע אם היא לא מקבלת כסף. מועצה איזורית חוף הכרמל תבצע בשמחה את רוב התשתיות, את הביוב ואת המים אם היא תקבל השתתפות תקציבית לזה וזה 20 מיליון לפני שלוש שנים.

מוחמד אבולהייג'ה:

אני לא חושב שהכביש היה צריך לעלות 20 מיליון באותה תקופה.

היו"ר מיכה גולדמן:

מה שהיה אז זה מחירים של אז. היום יש תעריף

למע"צ כמה עולה סביבה של קילומטר. יש תעריף. אנחנו יודעים כמה עולה כל קילומטר. מה שלנו חשוב כרגע יש פה דבר שאנחנו נעבור דבר אחד ואי אפשר יהיה לבצע את הדבר הראשון ולכן אנחנו צריכים פה לראות איך אנחנו מתקדמים. לכן אני אומר בדברים האלה צריך לעשות הכל בצורה כזאת, כדי שאפשר יהיה לראות איך אנחנו במקביל עובדים. מה שחשוב, שבאגף התקציבים, אם אנחנו מתייחסים להחלטת הממשלה שבאה ואומרת: אנחנו ממתנינים לדצמבר לאישור התוכניות, זה אומר שגם האוצר יצטרך להתאים את עצמו בהתאם לסיכומים של 1996.

הערה: למרות מה שאמרת בהתחלה משרד האוצר נאמן

להחלטות הממשלה ומבצע אותם ואם אתה רוצה אני אקרא לך את הסעיף שעל פיו משרד האוצר ביצע את ההחלטה: "לאור ההחלטה המוקדמת לגבי ההכרה ביישוב עין חוד מדצמבר 1994, משרד האוצר יעמיד במהלך 1996 תקציב בסך 5 מיליון ש"ח באמצעות משרד הפנים והמועצה האיזורית שישמש בעדיפות ראשונה למימון כביש הגישה ואת תשתית החשמל בכפוף למצב התכנוני". הדבר בוצע במלואו בשנת 1996. מבחינה תקציבית לא השתמשו בכסף, אני מאמין לאור מה ששמעתי פה בגלל המצב הסטטוטורי. זה דובר באופן פרטני על הכביש בעין חוד, מעבר לזה דובר גם על סכום לשמונת היישובים הלא מוכרים ל-50 מיליון שקל כארבע שנים. שאר הכסף היה אמור לעבור על פני 4 שנים מתקציבי המשרדים ולא כתוספת.

היו"ר מיכה גולדמן: אני שואל אותך, בדצמבר אני מקווה שלא יהיו שום תרגילים של הוועדה המחוזית וזה יאושר בדצמבר אז אני מקווה שאז לפחות שלא יהיו אז עיכובים תקציביים, משום מה שהיה אז 5 מיליון אתה לבד מבין שזה לא יכול לתת שום תשובה לגבי ביצוע. אולי חברת החשמל הם היחידים שיוכלו להיכנס לשטח ולסלול את הכביש הזה. הכביש המוצע החדש הוא ב-3 מיליון הנותרים של חברת החשמל לא ניתן יהיה לעשות שום דבר.

הערה: השלמת הכסף צריכה לבוא מתקציבי המשרדים ויצטרכו לשבת פה כל המשרדים השותפים ולמצוא את הכסף.

היו"ר מיכה גולדמן: כן, אבל אתה יודע מה שיהיה עם משרדי הממשלה והם יעשו, הם יבואו ויגידו רבותיי זה לא מענייננו, אנחנו אין לנו תקציב לנושא הזה. כמו שהייתה החלטה ב-1996 להעמיד תקציב מיוחד לנושא הזה כך אותו הדבר אנחנו רוצים.

הערה: אותה החלטה, משרד האוצר יישם גם, היא עדיין בתוקף והיא צריכה לבצע את ההחלטה. אלא אם הממשלה תחליט בסוף 1998 החלטה אחרת. כל עוד ההחלטה בתוקף משרד האוצר יהיה נאמן לה.

אהרון ורדי: אני פשוט כרגע פונה לתושבי הכפר. כששמענו שכבר בית נבנה למעשה מעבר לקו הכחול שלו, כשהם כבר מלווים את התוכנית הזאת כבר כמה שנים ואת החריגה שלהם הם יכלו לעשות למעשה בתוך התחום של הכפר ולא מחוץ לקו הכחול, הייתי רוצה בעקבות ההערה שלו ובעקבות החבר כנסת שהיה פה ויצא כרגע, שפשוט לא ירשו לעצמם בעתיד.

היו"ר מיכה גולדמן: יכול להיות מאוד שזה יקרה גם בעתיד. אם הקצב של הטיפול של משרדי הממשלה ימשיך להיות כזה זה גם יקרה בעתיד. הבית הזה ייתן גיבוי כל זמן שימשיכו לעבוד בשיטה שעובדים עד

היום. הבית ייתן גיבוי ואנחנו נעמוד ראשוניים עם הדגלים נגד כל גורם שינסה להפריע. אנחנו נהיה הראשוניים שנבוא ונאמר: רבותיי, תתחילו את הלחץ שלכם. תסבירו לממונים עליכם שכל זמן שהם ימשיכו בשיטתיות בדרך הזאת אנחנו ניתן גיבוי לכל בניה בלתי חוקית כאן ואנחנו נבוא ונעודד אותם.

אהרון ורדי:
נאמר פה מסביב לשולחן שניגשים לקראת התוכנית, מאשרים תוכנית וכל הדברים האלה. כרגע מה שאני מבקש זה שלא יחרגו יותר מהקו הכחול.

היו"ר מיכה גולדמן:
לקרקע יפה, אז תדאגו באותה מידה שיש לכם דאגה

ולפארקים ולשטחים הירוקים, באותה דאגה תדאגו שהוועדה המחוזית גם תחליט את הדאגות הנכונות ואז תוכלו לעשות אכיפה.

הערה:
אני מבין שיושב ראש וועדת הפנים מעודד לעבור על החוק.

היו"ר מיכה גולדמן:
יושב ראש וועדת הפנים מעודד לעשות כך שאתם תדאגו שבמשרד הפנים יבצעו את התוכניות האלה. אבל אם תמשיכו להסתכל על זה מן הצד אנחנו נעודד.

מוחמד אבולהייג'ה:
ברשותכם מילה אחת, אנחנו לא מתעודדים לבנות בניה בלתי חוקית, וכל מי שינסה להעלות את זה בצורה כזאת אנחנו מודיעים לא ולא. תן לי את הקו הכחול ואנחנו נבצע אותו, אבל היום אין לי. איזה קו כחול מדברים? על קו דמיוני? אין לנו. אנחנו לא יודעים כלום. תן לי את ההפקדה של התוכנית ואני אשמור אותה.

היו"ר מיכה גולדמן:
אני מתחיל להבין את צופיה, אני מתחיל להבין את דליית אל-כרמל, אני מתחיל להבין את כולם. עכשיו אני מבין.

מוחמד אבולהייג'ה:
עם מי אני אריב בתוך היישוב שלי אם לבנות או לא לבנות ואיפה? תן לי את הקו. זה קו! אתה אומר שזה קו, אז אני אבנה בתוך הקו הזה כל מה שאני רוצה ואתה לא תדבר! והמדינה לא תדבר! וחוק התכנון והבניה לא יכנס! לא, אי אפשר, זה עבריינות. תן לי אישור לתוכנית הזאת. תן לי אישור ולא תהיה שום בניה בלתי חוקית. אבל תן אישור באמת, לא בגודל הזה של 20, 40 דונם, 18 דונם לפי מה שרצה הצבא בהתחלה, אנחנו יושבים על יותר מזה מראש.

היו"ר מיכה גולדמן:
טוב רבותיי, אני רואה שפה נצטרך לעשות כל

שבועיים דיון וכנראה שהיחסים שלנו עם כל הגורמים יהיו בדיוק בהתאם. אני מקווה שבעקבות הישיבה הזאת כמה גורמים בתוך הממשלה יבינו, שהם לא ימצאו מה שנקרא עזרה וסיוע בכל מיני נושאים כל עוד שהנושא הזה של עין חוד לא יקבל פיתרון. הם יתחילו להבין את זה בשבועות הקרובים בהרבה תחומים, הם יתחילו להבין ושלא יהיו מופתעים, ואחרי זה יבואו ויגידו למה זה קורה. לי יהיה את הזכות לבוא ולומר בצורה ברורה למה זה קורה בשטח בכל מיני מקומות בארץ. לי תהיה הזכות לבוא ולומר אותה בצורה ברורה, משום שהתפקיד של כל אלה שנמצאים כאן הוא גם לדאוג לכך שהתוכנית הזאת תאושר וכל חודש שהתוכנית הזאת לא תאושר, זה ייתן את הגיבוי והיכולות למנוע אכיפה בכל מיני

נושאים, ואז אני רוצה לראות איך יתמודדו עם הניסיון לתפוס את עין חוד. אני רוצה לראות איך יתמודדו עם זה ואז אני רוצה לשמוע. תאמינו לי שלוועדה הזאת יש הרבה יכולות להתמודד עם כל אותם גורמים. הם יתחילו להרגיש את זה בתקנות ובחוקים.

אהרון ורדי:
אני מבקש להציע משהו. אם זה הסגנון של הדיון הבא אני לא אגיע הנה. הגישה שלך לנושאים כאלה או אחרים היא מוצדקת. הבמה שאתה צריך לדבר פרונטלית בסגנון הזה היא לא כאן. לא יכול להיות שאנחנו נבוא להנה וכאילו יש איזה שהוא פטרון שעושה מכולנו חוחא והיטלולא. אני מכבד אותך מאוד, אני מכיר אותך הרבה שנים אבל אם זה ימשיך להיות אני לא אבוא. לא כך. אנחנו נציגי הממשלה, יש מדיניות של ממשלה. אתה תוקף את המדיניות של הממשלה אז תלך לממשלה, אבל אתה לא יכול לעשות מאיתנו סמרטוטים, אני לא אתן לך. אני אשלח נציג זוטר שלי כדי לא לבייש את המוסד הזה, אבל כאשר אתה מחוקק חוק חזקה עליך לתבוע מאיתנו לשמור על החוק, אחרת בשביל מה אנחנו מחוקקים פה חוקים? אבל אני לא נכנס לזה, אתה מכיר את זה. אבל אני לא מוכן, עברנו את הישיבה הזאת אז נעבור אותה, אבל בחייך. אפשר לדבר קצת אחרת, ואנחנו עושים את מלאכתנו ובפעם הבאה כשאתה תהיה בממשלה, אם תהיה, אז אני יעשה מה שאתה אומר אם אני אהיה, אבל זה מה שאתה מצפה מפקידים לעשות.

היו"ר מיכה גולדמן:
טוב, אני קודם כל מקבל את ההערות של אהרון ורדי

אין לי פה שום בעיה. אתם צריכים להבין, אני לאורך מספר חודשים פשוט מרגיש דרוך על מה שמתרחש בעין חוד משום שאני לא יכול להרשות לעצמי שפרשת עין חוד תימשך עוד שנים. אי אפשר להרשות את זה וכל מה שאני באתי וביטאתי כאן לאורך כל הישיבה מהרגע הראשון, תאמינו לי שכל אחד מכם הוא יחשוב על עצמו ויבין שהוא לא היה רואה את זה לגבי כל מה שקורה בעין חוד בצורה אחרת, משום שיש גבול שאנחנו יכולים להרשות לעצמנו להתעלל ביישוב, יש גבול. זה פשוט מי שהיה שם בשריפה, ואני באתי ונכנסתי לתוך היישוב, וראיתי באיזה דרך צריך להגיע ליישוב הזה, ורואה מה שמתרחש שם פשוט לא מאמין. פשוט לא מאמין שזה קורה לאחר 50 שנה של מדינת ישראל. לא מאמין. אז אולי זה היה לא נכון מצידי שהכעס יצא עליכם. אבל אני אומר לכם, זה פשוט דבר, ואני אומר לכם זה פצצת זמן. ואני אומר לכם זאת פצצת זמן, שאם לא יתמודדו איתה ואם לא יתנו לה תשובות בשבועות הקרובים זה יגיע למצב שאחרי זה יצטערו למה לא יעשו את זה, יצטערו. אבל אנחנו כבר התרגלנו שאנחנו תמיד פועלים אחרי ולא לפני.

אנחנו כבר התרגלנו, כמו שאני אמרתי 31 לדצמבר התאריך הזה מתקרב לגבי מה שהתרחש באירועי אום אל-פחם, ויש אנשים שחושבים ש-31 בדצמבר זה בעוד חמש שנים. אנשים לא מבינים שזה בעוד חודשים, ואני אומר כאן בוועדה הזאת: תזכרו את התאריך הזה 31 בדצמבר 1998. כמו שאני אומר לכם תזכרו את הישיבה הזאת לגבי עין חוד באותה מידה. ואני אומר את זה גם לאנשי משרד הפנים, הישיבה הזאת של חודש דצמבר היא ישיבה מאוד חשובה. וכל ניסיון לשחק עם הישיבות האלה זה מביא את כל הדברים האלה שהתרחשו כאן היום.

הערה:
דובר כאן על ה-80 דונם לעומת ה-170. מאחר שאחרי נדמה לי יוני 1996 כשקיבלנו את ההסתייגויות של השרים בוועדה המחוזית חזרנו לתוכנית הקטנה. אנחנו עובדים עליה וזה מה שבפני הוועדה. אני חושבת שזאת התוכנית.

היו"ר מיכה גולדמן:
הוועד של הכפר אומר רבותיי, אנחנו רוצים כדי לא לעכב לנו את כביש הגישה ליישוב, כדי לא לעכב לנו את החשמל, כדי לא לעכב לנו את המערכות התשתיות החסרות, כדי שהמועצה

האיזורית תתחיל לטפל בנו בנושא חינוך ומשרד הבריאות יטפל בשירותי בריאות היישוב הזה אומר מה שאומר כל אחד, תנו לי כל את הפרוסה אני אתן לכם מסיק. תנו לי רק את הפרוסה. זה ברור לי, אני לא מקבל את זה. אבל גם אני מבין, שאם את הפרוסה הזאת לא יבצעו אין שום סיכוי שהם יגיעו ל-170 דונם. התוכנית הזאת רק תאושר יצטרכו מיד להגיש תוכנית מתקנת לגבי הרחבת היישוב, במקביל או מיד לאחר מכן. יצטרכו לעבוד מיד על תוכנית הרחבה, שאנחנו ניתן לה את כל הגיבוי, את כל העזרה ואת כל מה שצריך. זה דבר זמני התוכנית הזאת.

לטווח הארוך יצטרכו לדבר על התוכנית המקורית של ה-170 דונם ולחזור אליה. אבל קודם כל נקדם את התוכנית הזאת כדי להשלים אותה, כדי שאפשר יהיה להשלים את כל הדברים שאנחנו מדברים עליהם. יש עוד מישהו שרוצה להוסיף עוד משהו?

הערה:

כן אדוני היושב ראש, ברשותך. תאמין לי שלנו כואב הלב על כל מה שקורה, ואנחנו חיים את האוכלוסייה ואנחנו יודעים איזה בעיות יש, אבל הסגנון הזה והדרך שאתה פונה אלינו. אתה אמרת לי שתוק ועל זה אני מבליג.

היו"ר מיכה גולדמן:

אל תבליג. אני חוזר בי.

הערה:

לא יכול להיות סגנון כזה. זה לא יעזור. אנחנו רוצים לקדם את היישוב אבל לא בדרכים האלה.

היו"ר מיכה גולדמן:

אז אמרתי לך ואני שוב חוזר ואומר, אם יש מישהו שנפגע ממני אני חוזר בי מהדברים שאמרתי. זה

הכל. תודה רבה הישיבה נעולה.

הישיבה ננעלה בשעה 11.25.